

3. Kas sama põhimõttega on vastuolus, kui sellist kohtupraktikast tulenevat kriteeriumi, millega tõlgendatakse riigisest õigusnormi, kohaldatakse enne selle kriteeriumi määramist sõlmitud lepingute suhtes, mis sõlmiti siis, kui kohtute üldine seisukoht oli kohtupraktikast tuleneva uue kriteeriumiga vastuolus?

(¹) 14. juuni 2012. aasta kohtuotsus Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 23. juulil 2020 – IP versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Kohtuasi C-330/20)

(2020/C 359/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IP

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisugune riigisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikli 39 lõige 2 selle 29. oktoobri 2012. aasta seaduse 7/2012 artikliga 3. Kaks antud redaktsioonis, milles kvalifitseeritakse [...] „põhjendamatuks kapitalituluks“, mida tuleb „igal juhul“ maksustada aegumata perioodidest kõige varasemal perioodil, kui vormiliselt ei täideta välisriigis asuvast varast või seal hoiustatud õigustest ja varadest vormiga 720 teatamise kohustust või seda tehakse hilinenult, arvestamata maksuseaduste üldosa seaduses 58/2003 ette nähtud aegumiseeskirju, välja arvatud juhul, kui tegemist on „deklareeritud tuluga“ või tuluga, mis pärineb perioodidest, mil [isik] ei olnud Hispaania maksuresident, on vastuolus ühenduse õigusega – ETLT artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu aluspõhimõtetega?
2. Kas juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, kuna [sellist õigusnormi] peetakse proportsionaalseks, on niisugune riigisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikkel 39.2, mis näeb ette eespool nimetatud tagajärjed seetõttu, et see tulu deklareeriti hilinemisega, kuid enne algatatud ja teatatud kontrollimenetlust ja ilma igasuguse maksualase andmevahetuse taotluse esitamiseta, kuigi kehtiv [teabevahetus] mehhanism kolmanda riigiga on selleks olemas, vastuolus ühenduse õigusega – ETLT artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse aluspõhimõtetega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 24. juulil 2020 – VD

(Kohtuasi C-339/20)

(2020/C 359/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pool

Kassaator: VD

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseriingitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 punktid a ja d ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi – ja millega asendati eespool viidatud direktiiv alates 3. juulist 2016 –, tõlgendatuna selle määruse põhjendusest 65 lähtudes ⁽²⁾, artikli 23 lõike 2 punktid g ja h eeldavad – arvestades et vahetatav teave on varjatud ja asjaomane üldsus võib hõlmata kõiki isikuid –, et riigisisene seadusandja peab saama kehtestada elektroonilise side ettevõtjatele ajutise, kuid üldlase ühenduseandmete säilitamise kohustuse, et selle direktiivi artiklis 11 ja selle määruse artiklis 22 nimetatud haldusasutus saaks juhul, kui teatavate isikutega seoses on alus kahtlustada, et nad on osalised siseinfo alusel tehtavas tehingus või turuga manipuleerimises, lasta ettevõtjal endale edastada andmeliikluse olemasolevad salvestused juhtudel, mil on alust kahtlustada, et need uurimise esemega seotud salvestused võivad osutada asjakohaseks selle tõendamisel, et rikkumine leidis tõesti aset, võimaldades eelkõige teha kindlaks sidemed, mille asjaomased isikud enne kahtluste tekkimist sõlmisid?
2. Kui Euroopa Kohus peaks andma vastuse, mille tulemusena peab Cour de cassation (kassatsioonikohus) asuma seisukohale, et ühenduseandmete säilitamist käsitlevad Prantsusmaa õigusaktid ei ole liidu õigusega kooskõlas, siis kas nende õigusaktide toime võib esialgu säilitada, et vältida õiguskindlusetust ning et võimaldada kasutada varem kogutud ja säilitatavaid andmeid mõnel nendes õigusaktides nimetatud eesmärgil?
3. Kas liikmesriigi kohus võib esialgu säilitada niisuguste õigusnormide toime, mis võimaldavad turukuritarvituste alal uurimisi läbi viival sõltumatul haldusasutusel saavutada ilma kohtu või teise sõltumatu haldusasutuse eelneva kontrollita, et talle edastatakse ühenduseandmed?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 96, lk 16.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT 2014, L 173, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud **Verwaltungsgericht Wien (Austria) 31. juulil 2020 – IE versus Magistrat der Stadt Wien**

(Kohtuasi C-357/20)

(2020/C 359/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: IE

Vastustaja: Magistrat der Stadt Wien

Eelotsuse küsimused

1. Mida hõlmab mõiste „paljunemispaik“ elupaikade direktiivi ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses ja kuidas tuleb „paljunemispaika“ teistest paikadest territoriaalselt piiritleda?
2. Milliste tegurite alusel tuleb kindlaks teha, kas paljunemispaiga olemasolu on ajaliselt piiratud ning kui vastus on jaatav, siis millisel ajavahemikul?
3. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatava teo või tegematajätmisega kahjustati või hävitati paljunemispaika elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses?